

FORTRÆNGT · PROJEKTBEKRIVELSE

FORMÅLET med *Fortrængt* er at skabe en ekspressiv og abstrakt musikteaterforestilling af det talentfulde kollektiv Teater FLET, der handler om hvad der sker med os, når vi ikke giver plads til vores fortrængte tankemylder. Forestillingen kropsliggør en problemstilling, ethvert menneske må håndtere alene, ved at gå helt ind i det menneskelige sind sammen, og for en gangs skyld dele oplevelsen.

FORESTILLINGEN udspiller sig mellem to parter, der bor i vores hoved. En skuespiller uden ord og en musiker med en violin er i dialog, som henholdsvis bevidstheden og det fortrængte. De kæmper internt om pladsen, og jo mere skuespilleren kæmper for at holde lyden væk, jo stærkere vokser musikken sig. Vi arbejder tværæstetisk og improvisatorisk for at skabe et nyt sprog, der fletter lyd, bevægelse og scenografi sammen. Målet er at skabe en klar og bindende fortælling, et Gesamtkunstwerk, fuldkommen uden ord.

SKUESPILLEREN møder publikum, idet der kæmpes med de forskellige sindstilstande, der forbindes med øjeblikkene, inden vi falder i søvn, hvor vi er alene med os selv. Herfra opleves to sider af den samme person, der mødes ligeværdigt i et nonverbalt, ekspressivt samspil med en scenografi, der visualiserer sindets mange lag og billedliggør det kropslige væv.

LYDUNIVERSET består frem for alt af akustisk violin, og improviseret materiale i atonalt, kontemporær stil. Ved hjælp af en loop-pedal, kan violinen skabe lydlige lag, som både være klaustrofobiske, kaotiske og overvældende eller poetiske og nærmest meditative.

SCENERUMMET baseres på væv og det vævede, både i kropslig og kunstnerisk forstand. I vævet arbejdes der med en skudtråd og en kædetråd, der væves sammen og skaber et sammenhængende materiale. På samme måde væves vores forskellige tankemønstre sammen til en helstøbt person. Praktisk kan vi dermed vise følelsesmæssige udviklinger hos de to figurer på scenen, der udspilles poetisk og dynamisk i samarbejde med scenografien.

ARBEJDSPROCESSEN er kollektiv, og tager udgangspunkt i ca 8 forskellige måder at håndtere den interne konflikt på (se vedlagte synopsis). Vi arbejder fra en etableret dramaturgisk kurve, med målet om at bryde den, for at spejle sindets og nuancerede stormfulde natur. Jo mere konkrete vi er i de billeder, vi skaber, jo mindre konkrete kan vi være i indholdet, og på den måde kan vi lave den lille historie, der bliver til alles historie.

PUBLIKUM skal kunne spejle sig selv i den universelle proces, hvor det fortrængte vokser i styrke, jo mere det undertrykkes. Da vi vil arbejde med stærke menneskelige følelser i et abstrakt, men ikke overintellektualiseret rum, forventer vi at kunne ramme et bredt og neurodiversit publikum. Ved at tage teksten ud af scensproget, vil vi skabe et abstrakt, men følelsesmæssigt intenst rum, der kan inspirere til refleksion og dialog omkring temaer som stress, fortrængte tanker og det moderne sind i alle generationer.